

РОДОВО ИМЕННИЕ

Година I, Брой 7
12 - 18.XII.2005 г.

ИЗЛИЗА ВСЕКИ ПОНЕДЕЛНИК

НАЦИОНАЛЕН СЕДМИЧНИК

цена 50 ст.

Краен срок - 15 декември

Ако искате да си гарантирате единствения специализиран седмичник за човека и природата, не отлагайте, направете го сега.

ВАЖНО!

В каталозите на всички пощенски станции на страната „Родово имение“ е под номер 618. Запомнете го и настоявайте пред служителите на РП, ако случайно още не са разбрали за раждането на нашето издание, да ви абонират, Цените за абонатите са с намаление.

За една година - 52 броя - 24 лева
за 6 месеца - 12 лева
за 3 месеца - 6 лева
за 2 месеца - 4 лева
и за 1 месец - 2 лева.

НАЙ-ГОЛЯМАТА СИЛА Е СИЛАТА НА ДУХА

Интервю с акад. Мирзакарим НОРБЕКОВ по време на гостуването му в България, април 2005 г.

Мирзакарим НОРБЕКОВ е доктор по психология, педагогика, философия в медицината, професор, действителен член и член-кореспондент на редица руски и чуждестранни академии, писател, основател и президент на Института на Норбеков, както и художник, носител на черен колан по самчон-до (9 дан) и черен колан по киокушинкай (3 дан).

Академик Мирзакарим Санакулович Норбеков е автор на уникална учебно-оздравителна система, която е върнала на милиони хора радостта от здравия и пълноценен живот в много страни по света.

Милиони читатели го познават като автор на книгата, станала бестселър, „Опитът на един глупак, стигнал до прозрението как да се избавим от очилата“. Неотдавна излезе последната му книга „Да ви дойде успех до главата и как да го избегнем“.

Най-големият му талант е познаването на човешката природа и уменията да обича.

- Как създадохте своята уникална оздравителна система?

- За мен това бе като много рядка печалба от лотария, която се пада на един от милион хора. Тогава бях млад и у мен имаше доста енергия и оптимизъм. Освен това не знаех, че моята болест е неизлечима

(Норбеков е имал тежко бъбречно заболяване - б.ред.). И може би затова се излекувах. На по-солидна възраст състоянието на тялото започва да влияе на поведението и характера на човека. Това се изразява като съмнение в собствените му сили и умения. А аз

тогава просто не вярвах, че може скоро да умра. Въпреки че мой братовчед умря от тази болест на 22 г. Оказа се, че в нашия род има такава склонност. Аз успях, слава Богу, да се измъкна и вече много години не знам какво е болест.

На стр. 7

Истината

Едно момиче, човек и жена, тя няма нищо и не желае нищо от нас, а ни припомня Истината, заложена вътре в нашите сърца, кротко, нежно, с много Любов.

Казват, че я няма. И ти ли вярваш в тази лъжа - заблудите и лъжите, в които сме расли, кривят от нас светлината и радостта.

Лидия ЧОЛЕВА
От „Звънтящият кедър“, В. Мегре, изд. „Аливиго“, 2002

СТАРАТА СИСТЕМА - НОВАТА СИСТЕМА

В коридора отекнаха звуците от тракащите топчета на секретарката, която всеки момент щеше да почука на вратата. И, разбира се, тя го направи, но отвърте се чу глас, който изрично забрани повечето да бъде безпокоен. След това притежателят на къщата гласа се обърна към събеседниците си:

- Скъпи жреци, събрах ви не напразно... - каза вторият по старшинство жрец, носещ „кодовото“ име Йов. Той беше старец с побеляла глава, сбръчкано лице и, разбира се, голям гърбав нос.

В стаята, намираща се на сто двадесет и третия етаж на една от многото високи сгради в Ню Йорк, наредени около ниска масичка от резбован тъмен махагон, седяха още петина души, почти всички в напреднала възраст.

Йов стоеше прав с гръб към останалите и гледаше през прозореца. Долу, в ниското, малките хорица, припикащи като мравки, гонеха своето ежедневие, смятайки го за дар на напредналата им цивилизация. Но какво ли мислеше онзи, който знае повече от тях...?

На стр. 4-5

НЕКА ЗАПОЧНЕМ ДА СИ ЗАДАВАМЕ ВЪПРОСИ

Развитието на днешното общество, основано на техническия прогрес, не може да продължи много дълго, защото се основава на унищожение на околната среда. Дори считаните за чисти информационни технологии са всъщност доста мръсни. При производството на електронните компоненти на един компютър се използват цветни метали и техните сплави, чието получаване е свързано с изхвърляне на отровни вещества в природата. Вече е достигната границата на самовъзстановяване на природната среда и негативните последици от човешката дейност са налице в много райони на света, особено в големите градове и промишлените центрове.

Екологичната криза на днешния ден се корени в това, че обществото продължава да се развива по схемата от по-миналия век, акцентирайки върху количествените натрупвания в икономическото развитие и нарастването на БВП (брутния вътрешен продукт), без да се държи сметка за последициите върху природната среда.

На стр. 8

УЧРЕДЯВАНЕ НА РОДНА ПАРТИЯ

Защо идва и си отива любовта?

(Продължение от миналия брой)

Ах, колко много стихове и философски трактати са посветени на това чувство! Трудно е да се намери литературно произведение, където в една или друга степен да не се засяга тази тема. Почти всички религии говорят за любов. Счита се, че това велико чувство е подарено на човека от Бога. Но в действителност днешното човешко битие показва чувството на любов като най-сладкото явление.

Хайде да погледнем истината в очите. Статистиката свидетелства: 60-70% от брачните съюзи се разпадат. Разпа-

дът се предшества от години несъобразен живот на двамата бивши влюбени. Понякога тези години протичат във взаимни оскърбления, скандали и даже бой.

Първоначалното, прекрасното, вдъхновеното чувство си отива и се сменя с години на злоба, оскърбления, ненавист и като резултат - нещастни деца. Такъв е печалният резултат от днешната любов.

На стр. 2

УЧРЕДЯВАНЕ НА РОДНА ПАРТИЯ

От стр. 1

Може ли такъв резултат да се счита като подарък от Бога? Съвсем не! Но може би ние сами се отклоняваме от някакъв начин на живот, присъщ на човека, а после си отива любовта, при това давайки ни знак: „Аз не мога да живея в такива условия. Вашият начин на живот ме убива. И самите вие умираете.“

Връщайки се мислено към разговора в тайгата, аз си спомнях как необичайно говореше за любовта отшелникът: „Любовта е най-голямата по сила космическа енергия. Тя не е лишена от мисъл. Тя има мисли и собствени чувства. Любовта е жива, самодостатъчна същност, живо същество.“

По волята на Бога тя е изпратена на Земята и готова да дари своята огромна енергия на всеки живеещ на Земята човек и да направи неговия живот в любов вечен. Тя идва при всеки, опитвайки се да разкаже на езика на чувствата за Божествена програма, и ако не я възприеме човекът, на нея й се налага да си отиде не по своя воля, а по волята на човека.“

Любовта! Чувство загадъчно и - независимо от това, че да го изпита се е случвало на всеки живял някога на Земята човек - неизследвано. От една

страна, темата за любовта се засяга в повечето прозаични поетични произведения, в повечето жанрове на изкуството. От друга страна, цялата информация в тях само констатира факта на това явление като любов и в най-добрия случай описва неговите външни проявления и варианти на поведение на различните хора под въздействието на появилите се в тях чувства.

Но толкова ли е необходимо да се изследва познатото на всички чувство на любов? Необичайна и никъде по-рано несрещана информация, получена в сибирската тайга, свидетелства: изследвания са крайно необходими.

Необходимо е да се научим да разбираме любовта.

Мисля, че един от най-простите отговори на въпроса защо си отива любовта ще бъде: отива си, не намирайки разбиране.

А хората в миналото са я разбирали.

Съдете сами: преди повече от десет хиляди години ведрусите притежаваха знания, с помощта на които извършвали действия, укрепващи любовта, и като че ли това било малко, правейки я вечна. Едно от тези действия е древноведическият обред на венчаването. След неговото публикуване в една

от моите книги много учени изследователи започнаха да клонят към утвърдението, че даденият обред е способен да трансформира първоначално избухналото чувство във вечно. Сравнявайки го с обредите на различни народи в миналото и съвременността, аз все повече започнах да мисля, че древноведическият обред по венчаването е измислено от народната мъдрост рационално действие, способно и сега да помогне на много семейни двойки да придобият вечна любов. Но да разгледаме всичко поред. И нека започнем с главното.

ТРЯБВА ЛИ ДА ТЪРСИМ СВОЯТА ПОЛОВИНКА?

„Моята половинка“ - такъв израз битува в народа. Хайде да определим какво означава „моята половинка“. Мисля, че мнозина могат да се съгласят със следното определение: това е човек, мъж или жена, който ви е близък по дух, възгледи за живота, приятен за общуване, привличащ ви, в това число и с външността си, способен да ви вдъхнови за любов.

Следва ли да търсим своята половинка, или по волята на съдбата тя трябва да се намери сама?

Както показва многовековният опит на човечеството, целенасочено търсене е необходимо. За

това свидетелстват многобройни сказания, в които добри млади хора се отправяли на далечни походи в търсене на своите годеници. Има древни обреди, помагачи в най-главното търсене в живота. Съществуват и най-древни обреди, помагачи да се определи не е ли погрешен изборът. Дали своята половинка не е дошла от лукавия? Някои от тях приважда в предидущите книги. Говорейки за обредите, аз не се впуснах в общоизвестни действия, а приваждах основно никъде по-рано несрещани и неизвестни действия. В тази книга главния обред по венчаването и едновременно обред за проверка на правилността на избора - ще повтаря в друг контекст.

„Ами представяй вед-

разбере великият смисъл на народната мъдрост. Всичко в света е относително, а затова са необходими и сравнения.

Нека да видим какви жизнени ситуации от съвременния свят могат да способстват за тази среща и какви да попречат.

Колкото и странно да е, но именно в нашето съвременно, както изглежда, информационно време ситуацията, способстваща за срещата на двете половинки, стават все по-малко. Живеещите в големите, гъсто населени мегаполиси хора са отделени един от друг сякаш с невидими преградки. Човек, живеещ в съвременно жилище на многоетажен блок, често не познава даже съседите си по стълбищна площадка. Пътуващите в обществения

то това може да бъде преценено като сексуално домогване.

По такъв начин, седейки си в жилището или пътувайки до училище или работа, да намериш своята половинка е практически невъзможно.

Да допуснем, че вашата работа предполага множество контакти. Да допуснем, че вие седите зад касовия апарат в голям супермаркет. Но всеки от минаващите край вас купувачи не предполага познание с вас - по-скоро ви преценява като придатакъ към касовия апарат.

Институтът или университетът, където се съсредоточават по-голям брой млади хора, макар че им дава възможност да общуват един с друг и да образуват двойки, не е масово място за избор, тъй като функцията на учебното заведение все пак е по-различна. Сега като най-приемливо място за запознанства е прието да се смятат баровете, ресторантите, дискотеките, курортите. Но от такива запознанства, даже когато завършат с брачен съюз, като правило не се получава щастлив живот в любов и съгласие. Според статистиката в деветдесет процента от случаите такива бракове се разпадат.

До голяма степен причината за това се крие в лъжливия образ.

Следва

нага обредите чудодейни - ще си помислят част от читателите. - Защо са ни необходими някакви си разсъждения?“ Разсъжденията обаче са нужни! Нужно е видение за днешната действителност, анализ, иначе не може да се

транспорт, даже прави, плътно долепени един до друг пътници, са потопени всеки в своите проблеми. На вървящите по улиците минавачи не им е един до друг. В Америка например не трябва втрещено да разглеждаш жена, тъй ка-

8

ЗВЪНТЯЩИЯТ КЕДЪР

Според твърденията на АНАСТАСИЯ В текста на книгата са заложили съчетания от Букви и КОМБИНАЦИИ от думи, КОИТО ВЛИЯТ БЛАГОТВОРНО НА ХОРАТА. това влияние може да бъде усетено само по време на четенето, когато на слуха не въздействат звуци, които се ИЗДАВАТ ОТ изкуствени уреди и механизми.

естествените звуци-пеенето на птиците, ромоленето на дъжда, шумоленето на листата на дърветата-помагат за положителното въздействие.

ложих и на Анастасия да си пийне, но тя отказа да пие коняк и да хапне с мен също незнайно защо. Докато си хапвах, Анастасия лежеше на тревата с блажено затворени очи, сякаш предоставяше цялото си същество на ласките на слънчевите лъчи. Те се отразяваха със златиста светлина в обрънатите й нагоре длани. Тя беше прекрасна и полугола.

Гледах я и си мислех: „Защо жените на всички времена до краен предел оголват или краката си, или гърдите си, или всичко заедно с помощта на мини или с деколтета? Нима не го правят, казвайки на мъжете: „Виж колко съм прелестна, колко съм открита и достъпна.“ И тогава какво им остава на мъжете - да се противят на плътските си страсти, като по този начин унижават жената със своето невнимание, или да засвидетелстват своето вни-

мание към нея, като нарушат закона, който е даден от Бога?“ Когато приключих със закуската, попитах:

- Анастасия, не се ли боиш да ходиш сама в тайгата?

- Аз нямам от какво да се боя тук - отговори тя.

- Интересно, а как би се защитила, ако те срещнат двама-трима мъже - геолози или ловци?

Тя не отговори, а само се усмихна.

Помислих си: „Как тази млада и необикновено съблазнителна красавица може да не се бои от никого и от нищо?“ За това, което се случи по-нататък, се чувствам неловко и до днешен. Прегърнах раменете й и я привлякох към себе си. Тя не се съпротивляваше много, макар че в жилавото й тяло се усещаша голяма сила. Не можах да направя нищо с нея. Последното, което помня,

преди да изгубя съзнание, бяха произнесените от нея думи: „Недей, успокой се.“ И още помня как преди това изведнъж ме обзе страх невероятна сила. Страх незнайно от какво - точно както се случва в детството, когато си вкъщи съвсем сам и изпитваш страх от нещо.

Когато се свестих, тя стоеше пред мен на колелене - беше положила едната си ръка на гърдите ми, а с другата махаше на някого нагоре и настрани. Усмихваше се, но не на мен, а като че ли на някого, който беше около нас или над нас. Със своите жестове Анастасия сякаш показваше на този свой невидим приятел, че нищо лошо не й се е случило. А после спокойно и ласкаво ме погледна в очите:

- Успокой се, Владимир, вече всичко мина. - Какво беше това? - попитах аз.

- Дисхармония, твоето отношение към мен и породилото се у теб желание. По-късно ти сам ще можеш да си обясниш всичко.

- Какво общо има някаква си хармония? Само дето ти започна да се съпротивляваш.

- Беше ми неприятно. Седнах и придърпах към себе си чантата.

- Гледай ти! Било й неприятно... Та вие, жените, правите само и единствено това - да съблазнявате. Оголвате краката си, гърдите си, ходите на токчета. Никак не е удобно да се ходи на токчета, а вие ходите! Ходите и показвате всич-

ки свои прелести, а щом малко нещо... „Ах, не искам, нямам нужда от това, аз не съм такава...“ Тогава защо демонстрирате всичко това? Лицемерки! Аз съм предприемач, виждал съм всякакви. Всички вие искате едно, само дето се усукват по различен начин. Ти например защо си свали горните дрехи? Никак не е горещо! И

още се беше излегнала, замълча, а и се усмихваше така...
- В дрехи ми е неудобно, Владимир. Аз се обличам само когато излизам от гората и отивам при хората, за да изглеждам като тях. Под слънцето легнах да си почина и да не ти преча, докато се храниш.
- Не искала да пречи... Но попречи.
- Моля те да ми простиш, Владимир. Разбира се, ти си прав, че на всяка жена й се иска мъжете да й обръщат внимание, но не само на краката и на гърдите. Ще ни се да не ни подмине този, единственият, който ще съумее да види повече.
- Нали тук никой не е минавал покрай нас? И какво е това повече, което трябва да бъде видяно, ако на пръв план стърчат краката? Какви сте такива вие, жените, нелогични.
- Да, за съжаление така се получава понякога в живота... Какво ще кажеш да продължим пътя си, Владимир? Приключи ли с храненето? Почина ли си?
В съзнанието ми проблесна мисъл: дали си струва да вървя по-нататък с тази философка и дивачка? Но отговорих:
- Добре, да тръгваме.

Следва

СРЕЩАТА

(Продължение от миналия брой)

- Навярно се умори? - попита ме Анастасия. - Искаш ли да си починаш?

Седнахме направо на тревата и можех потблизо да разгледам лицето й: никаква козметика, правилни черти, нежна кожа, която съвсем не приличаше на обветрените лица на жителите на дълбоката сибирска тайга, големи и добри сиво-сини очи и леко усмихнати устни. Тя беше облечена в тънка къса рокличка, приличаща на ношница, но създаваше впечатление, че не й е студено, независимо че температурата беше 12-15 градуса над нулата.

Реших да хапна. Извадих сандвичи от чантата си и плоско шишенце с хубав коняк. Пред-

БИОЛОГИЧНОТО ЗЕМЕДЕЛИЕ

Развитие на селското стопанство, опазване на околната среда и био-разнообразието в природата

От хилядолетия нашите предци са осъзнавали, че са част от големия организъм, наречен природа, и затова са го оставили чист след себе си, а ние какво ще оставим?

Народът ни има отдавнашни традиции, свързани със символиката на празниците. Задавал ли си е някой въпроса защо на Бъдни вечер се слагат дрянови пъпки и дрянови клончета?

Чимшир - неговите листа си остават вечно зелени през цялата година. Това наистина е символ за вечност и непреходност.

Нашата природа е уникална. Намираме се на пето място в Европа по биологично разнообразие. Наш дълг е да съхраним всичко това и ако можем, да го обогатим и да го оставим и на поколенията след нас.

Бял равнец - това невзискателно растение може да се намери навсякъде. И когато го събираме за чай, нека не забравяме, че може да ни бъде съдружник в борбата със смучещите вредители, листните въшки, листните бълхи, акарите и листоядните гъсеници.

Дрянът е дърво, което осъществява живата връзка на човека с космическите цикли на природата. Той натрупва енергия от космоса и като ретранслятор я предава на всичко около него. Летливите вещества, които излъчва, имат много силен бактерициден ефект и оздравяват района около дървото.

Глухарче - настойка от него може да се използва срещу листните въшки, листните бълхи и акарите.

Ароматно еньовче - използва се за пръскане против смучещи неприятелни.

Коприва - все още може би не съзнаваме какъв дар ни е тя от природата. Копривата е незаменим помощник. Увеличава устойчивостта на растенията спрямо болести и въздейства положително върху почвата. Пръскането с отвара от коприва може да ни реши много от проблемите в овощната и зеленчуковата градина.

Живовляк - самото му име ни подсказва, че това е жив лек. Всеки знае колко бързо зараства рана, когато я наложиш с лист от живовляк. Същото е и за растенията, само че тях се приготвя като настойка.

рицателна енергия. Летливите вещества, които излъчва, също имат голям оздравителен ефект за човека и растенията. Засаден около къщите, здравецът е като ангел-пазител за хората, защото не позволява в домовете да се натрупва отрицателна енергия, която е болестотворна както за човека, така и за растенията.

Босилекът е много важен, защото името му означава Божия сила или Божи лек. Неговото присъствие около нас и в растителния свят е много важно. Босилекът привлича и отблъсква много от насекомите, има силен бактерициден ефект. Той е лекарство както за растенията, така и за човека. Използван в ежедневието като чай или като подправка, спомага за подобряване на здравето. Босилекът служи като изходен материал за приготвянето на много лекарства. Включен в сеитбообращението при отглеждането на селскостопанските култури, е незаменим помощник в растителната защита и за подобряването на фитосанитарната обстановка.

Глухарче - настойка от него може да се използва срещу листните въшки, листните бълхи и акарите.

Ароматно еньовче - използва се за пръскане против смучещи неприятелни.

Коприва - все още може би не съзнаваме

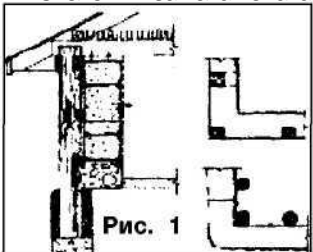
какъв дар ни е тя от природата. Копривата е незаменим помощник. Увеличава устойчивостта на растенията спрямо болести и въздейства положително върху почвата. Пръскането с отвара от коприва може да ни реши много от проблемите в овощната и зеленчуковата градина.

Живовляк - самото му име ни подсказва, че това е жив лек. Всеки знае колко бързо зараства рана, когато я наложиш с лист от живовляк. Същото е и за растенията, само че тях се приготвя като настойка.

Стоянка КУЦАРОВА

СКЕЛЕТНА КОНСТРУКЦИЯ

Скелетът за сламената

къща (рис. 1) се изгражда от дървени греди с квадратно сечение, а след това се запълва със сламени блокове, които се закрепват с вертикално

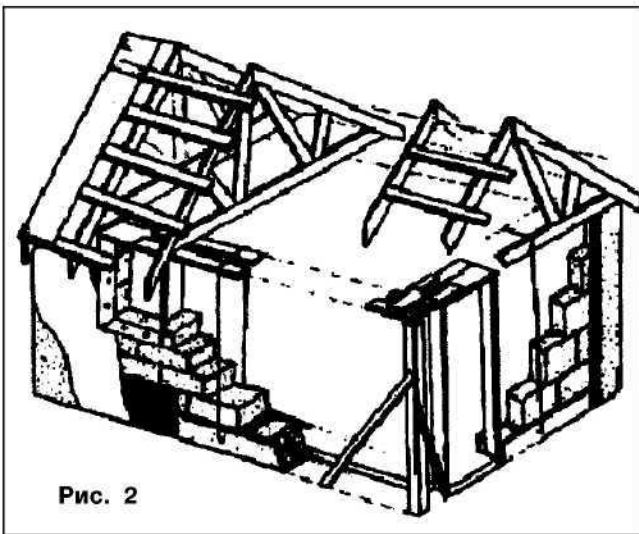

Рис. 2

забити в тях колове. За да се закрепват блоковете за скелетата, в тях трябва да се остави отвор.

НОСЕЩИ СТЕНИ ОТ СЛАМЕНИ БЛОКОВЕ

По своя принцип не се отличава от строежа с тухли (рис. 2). Блоковете в този случай се редят така, че краищата им да не съвпадат. За придаване на допълнителна здрави-

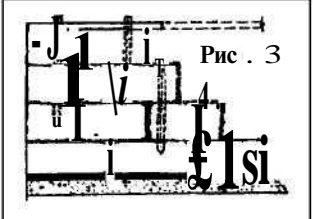

Рис. 3

Сламената Къща ТЕХНОЛОГИЯ ЗА СТРОЕНЕ

При строене на жилища от сламени блокове са познати два метода. Първият - използване на допълнително носещо скеле от дърво, което се запълва с блокове. Вторият - носещите стени са съставени от самите сламени блокове. Изборът на техниката за строителство зависи основно от местните условия, но може да зависи и от други фактори, например качеството на блоковете. Смята се, че скелето дава допълнителна стабилност, но практиката показва, че жилищата, на които носещите стени са само от сламени блокове, не са по-лоши, което се потвърждава и от експериментите. Предимството на безскелетния метод е по-ниската себестойност и простотата на изпълнение. Но при него е необходимо да се знае, че има допълнителни изисквания за устройството на покрива и най-вече за неговото тегло.

вят отгоре и коловете се забиват в тях. При увеличаване на височината трябва да се увеличава и дължината на коловете.

Често за закрепване на блоковете се ползва циментов разтвор. Тази техника се използва основно в Канада, на места с по-влажен климат. Има добри примери на конструкции, при които за свързващ материал е използван глинени разтвор.

За придаване на по-голяма якост на стените може да се използват метални пръти, които нарастват с височината на блоковете. За свързка се слагат тръбни переходници (рис. 4Б). В резултат се получава дълга шина, която преминава по цялата височина на стената. Долният край е забит в основата, а горният, излизащ над покриващата дъска, е снабден с резба. На тази резба се навива гайка и се пристяга (рис. 4А). Разстоянието между шините е около 1 метър.

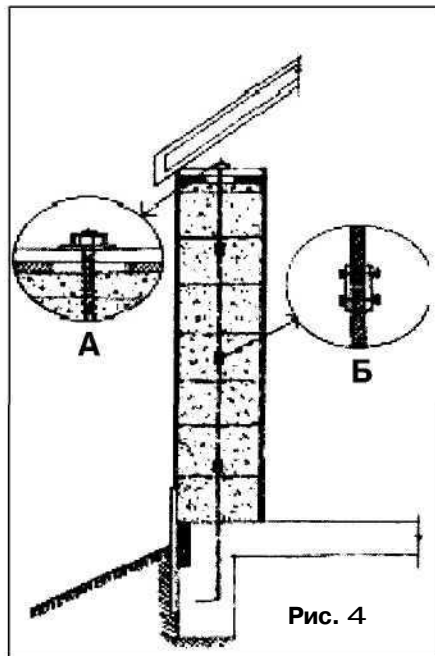

Рис. 4

използвано обикновено сено. Опитът на поколенията, а така също и съвременните изследвания показват, че най-добра за строителство е сламата от лен и ръж.

Красимир НОТЕВ

ПРЕДИ ДА ПОСТРОИМ КЪЩАТА СЪЗДАВАНЕ НА ГРАДИНА

Преди да построим дома си или да разкопаем мястото, трябва „седем пъти да измерим и един път да режем“, както казва пословицата. Всичко трябва да се планира добре и разумно, едва след това да се занимаваме с полагане основите на дома и засаждането на градината. Да се преправя е винаги по-трудно. Още по-лошо е напразно да се хаят сили и време, за да се тича напред-назад по неудобно направената градина.

Не трябва да се бърза с подреждането, трябва всичко да се премисли много внимателно.

Старите градинари знаят една китайска легенда, според която императорът наредил на градинаря си да му направи нова градина. Изминала близо 1 година, а градинарят само се разхождал на празното място и не правел нищо. Търпението на императора се изчерпало и той наредил слугата му да бъде наказан сурово, но когато стражите отишли на мястото, установили, че кипи усилен труд. Само за 2-3 седмици чираците на майс-

тора градинар направили лежи и засадили цветята. Когато императорът отишъл със свитата си да види какво е направил градинарят, всички ахнали. Градината била великолепна, а всичко в нея било уютно и красиво. Зарадвал се императорът и попитал градинаря как е постигнал всичко това, а той отговорил, че

че те да изпъкнат, затова градината станала неповторима.

няма никаква тайна: в продължение на цяла година проучвал мястото, опознал всяко дърво, всяко клонче, видял как падат сенките, как падат листата, как се променят растенията през сезоните; видял смяната на всички цветове и разбрал как да направи така,

за да стане прекрасна и нашата градина.

Не трябва да забравяме - стопанинът в градината сте вие, а не растенията. Трябва така да разположите своите насаждения, че да не се уморявате, докато се грижите за тях. На всеки нормален

човек му се иска да застане през пролетта на нежно раззеленелата се трева, да си поеме дълбоко дъх и да каже: „Ама че красота!“ А след това идва желанието да посади нещо в тази мека жива почва, да се радва на живота, на растежа на растенията, на наливащите се със сок плодове. И хората садят ли садят, а след това се грижат ли грижат...

Така в непрекъснати грижи минава лятото. Но тези задължения са прекрасни, защото дават и отдик, и радост - много повече от всяко безделие. Друг е въпросът, че не трябва да си създаваме излишни грижи в този океан от лятна работа. Не трябва да садим растенията без ред, за да не препускаме след това с лейката из цялото място. Всичко трябва да се премисли така, че на човек да му бъде удобно. Не трябва да се претоварва и мястото. В неустановените места расте нещо дребно, без което може да се мине и за което са били похабени излишни сили.

Т. ЛИТВИНОВА, „Биоенергийна съвместимост с растенията във вашата градина“, изд. „Аливго“, 2005

РАСТЕНИЯТА

За моето родово имение

Уважаемите читатели, започваме поредица от статии за най-интересните растения, които растат както в България, така и в сходните ни географски ширини. Тук ще разгледаме иглолистни и широколистни дървета, плодни и декоративни дървета и храсти и някои по-интересни

зърнени и овощни култури. Ще направим кратка характеристика на стопанските им качества. Ще споменем какви са екологичните им изисквания, как се размножават и дали и как биха могли да се използват в родовите имения. Днес ще започнем с едни от най-внушителните дървета -

СЕКВОИТЕ

Гигантска секвоя (Sequoiadendron giganteum)

Това възхитително дърво досега носи името на индианския вожд Секву - вожд на ирокезите, създава азбука и писменост за своя народ. Поради гигантските му размери първите пионери на Дивия Запад нарекли **мамонтото дърво**. Разпространението на този вид е локализирано в планината Сиера Невада в Калифорния, където расте между 1200 и 2600 м н.в. Образува смесени насаждения с канадския захарен бор (Pinus lambertiana), гигантската ела (Abies grandis), зелената дугласка (Pseudotsuga menziesii), жълтия бор (Pinus ponderosa), либоцедруска (Libocedrus decurrens) и конколорката (Abies concolor). Повечето от тези дървета достигат внушителни размери - над 80-90 м, а понякога до 100 м. В близайки в такава гора, човек неволно притавя дъх и говорът му преминава в шепот. Всеки звук тук се поглъща от меката горска постилка по земята, от дебелия корков кор на гигантските дървета, от слънчевите дантели на папратите и от провисналите клонки на дърветата. От време на време тишината се нарушава единствено от пляска на птици криле. И в най-слънчевия ден под склопа на такава гора царя здрач. Нито един храм, построен от човека в името на Бога, не може да се сравни с величието на тези дървета.

Един от първите европейци, които виждат тези дървета, е бил Хейл Търп през 1856 г. Твърде е възможно, поразен от невероятното чудо, разкрило се пред очите му, той да е паднал на колена и да се е поклонил пред величествената гора. След като е станал и изгърсил иглиците, полегнали по панталона му, той постъпил като истински „цивилизован“ бял човек - извадил брадвичка и изсякъл върху кората на дървото: „Хейл Търп 1856 година.“

Короната на секвоята в млада

възраст е ширококонусовидна, а по-късно става неправилна. Стъблото е силно обжежисто и е покрито с червено-кафява, мека, влакнеста кора. На височина достига 90-102 м. Иглите са шиловидни, дълги 3-6 мм.

Шишарките са яйцевидни, дълги 5-8 см и широки 3-4 см. Узряват за 18-20 месеца, но могат да останат на дървото, запазвайки зеленикавия си цвят в продължение на 20 години. В пазвите на всяка шишаркова люспа се развиват 3-12 плоски семена, които са снабдени отстрани с тесни крилца. Във всяка шишарка се образуват средно по около 230 семена, а на едно възрастно дърво могат да се изброят около 11 000 шишарки. Това означава, че теоретично всяко дърво има потенциал да произведе над 2 500 000 семенни растения. На практика обаче това не се случва, тъй като най-често семената попадат върху дебел слой от мъртва горска постилка, образувана от опаднали иглици и клонки. Тази мъртва горска постилка се натрупва, без да гние, в продължение на десетки години и е дебела понякога над 20 см. Тя прави практически невъзможно проникването на падналите семена.

Мамонтовото дърво е пирогенетичен вид. Това означава, че може успешно да оцелява след горските пожари, които често възникват спонтанно в местообитанията му. Иначе генетично заложеното му дълголетие не би имало смисъл. Нещо повече - пожарите са необходими за нормалното му развитие и възпроизводство. По време на пожар мъртвата постилка изгаря и се превръща в пепел. Дебелият до 60 см кора отлично предпазва ствола от обгаряния. Самата тя гори трудно, овъглява се отвън и по този начин предпазва проникването на огъня към дървесината. Издигащите се нагоре към клоните горещи въздушни маси нагряват и изсушават шишарките, при което те се отварят и освобождават семената. Когато семената попаднат върху изсти-

налата пепел, те масово покръват още след първия дъжд.

В родината си този вид расте най-добре в речните долини, на алувиални влажни почви и при висока атмосферна влажност. Не понася варовика в почвата.

В края на Кредата секвоите са били разпространени на 4 континента, фосили от тях са намирани в цялото Северно полукуло, включително и в Гренландия.

Дървесината на мамонтовото дърво е червеникава, лека, изключително твърда и много устойчива на гниене в земята. По следите на Хейл Търп веднага глъзнали какви ли не хора - едни водени само от любопитство, а други вече с триони. Били изработени специални триони с дължина 7 метра. При усърдна работа двама човека са поваляли секвоята за 10-12 дни. Дървесината е била използвана за обшивки на кораби, за кожуси на подземни водопроводни тръби, за телеграфни стълбове, за облицовка на къщи. Установило се обаче, че тя не е подходяща за строителни конструкции, защото е влакнеста и крехка. Често пъти отсечените стари дървета се разтрошавали под собствената си тежест още при падането си на земята. Този факт рязко снижил цената на секвоята дървесина, а заедно с това и печалбите на дърводобивниците. Въпреки минималните печалби изсичането продължавало. Накрая се стигнало до печалния факт дървесината на това величествено дърво да се използва за направата на сандъци и дори за... кибритени клечки. Едва през 1890 г. остатъците от секвоята гори са били взети под покровителството на човека. Тогава се създава първият резерват „Секвоя гора“.

По-късно към неговата територия се присъединяват и други сравнително запазени гори.

В последните години беше установено, че по-младите дървета, например до към 100-200 години, имат не толкова крехка дървесина и това веднага събужда интереса към създаване на изкус-

ствени насаждения от този вид. Не на последно място трябва да се спомене, че дървесината на секвоята трудно гори, има изключително добри топлоизолационни свойства и днес би могла да намери широко приложение за облицоване на жилища.

Поради големия интерес към това дърво - както като декоративно, така и като горскостопанско, хората са пристъпили към изкуственото му култивиране. Размножаването на секвоите може да се извършва както семенно, така и вегетативно. Шишарките може да се събират през цялата година, но най-добре е това да става през есента. Тогава те са най-сухи и семената се освобождават с най-малко нагряване. Нагряването може да стане в специализирана сушилна с принудително продухване на горещ (до 80 градуса С) въздух в продължение на няколко часа. За по-малки количества шишарки нагряването и просушаването им може да стане със сешоар или с пистолет за горещ въздух в продължение на няколко минути. Добитите семена се засяват веднага в песъчлива почва. Ако се налага, се извършва редовно поливане. През пролетта семената поникват. Вегетативно размножаване става чрез стъблени резници, по възможност взети от млади, неколкогодишни фиданки. Времето за взимане на резници може да бъде през пролетта - през март-април, или през есента - края на август, септември или октомври. Резниците се залагат в хладен парник в пасъчен субстрат и се оросяват редовно. За една година резниците пускат корени и може да се разсаждат.

Днес са останали само десетина естествени секвояни гори, разположени в щатите Орегон и Калифорния, и всички те са обявени за защитени територии. Американците са дали имена на всички по-забележителни секвояни дървета. Най-голямата секвоя в света по ирония на съдбата е наречена „Генерал Шърман“ - на името на известен мародер на индианци. Намира се в Калифорния, в така наречената „Секвоя гора“. Височината ѝ е 84 м, а диаметърът на ствола ѝ е над 11 м. На височина 60 м по ствола има клони, които са дебели по 2 м. Възрастта на това дърво според някои изследователи се изчислява на 2500 години, а според други - на 4000. Масата на ствола му се изчислява на 6100 тона. Ако това дърво се разбичи, от дървения материал може да се построи 40 къщи, всяка с по 5 стаи. В същата „Секвоя гора“ растат още 5 от

десетте най-големи дървета в света. Предполага се, че гигантската секвоя може да живее до 6000 години.

У нас интродуцирането на секвоята започва преди малко повече от 100 години. Едни от най-възрастните екземпляри днес растат в парка Врана, в Бояна, в Борисовата градина край София, в парка Кричим, край Софийски, в Стара Загора, в резиденция Евксиноград и на още много други места. Навсякъде се чувства отлично, плодноноси и дава кълняеми семена, а някъде дори се самозасява. При по-студени зими иглиците частично измръзват, но след това дървото се възстановява. Практически може да се отглежда навсякъде в България, стига да има достатъчно влага през лятото - от морското равнище докъм 1200 м н.в.

А ето и още едно дърво, което също носи името секвоя. Това е **вечнозелената секвоя (Sequoia sempervirens)**.

Систематически тя стои много близо до гигантската секвоя. Отечеството на този вид е крайбрежната планинска област в Калифорния, където расте докъм 25-35 км навътре от брега и до 700-900 м н.в. Образува най-често смесени насаждения със зелената дугласка (Pseudotsuga menziesii), тсугата (Tsuga heterophylla), гигантската ела (Abies grandis) и др.

Стъблото на вечнозелената секвоя достига на височина до 80, а понякога и до 110 м. Всъщност тя достига по-големи размери от гигантската секвоя, но последната е по-масивна и по-внушителна и поради това е призната за първенец сред дървесните великани.

Иглите са почти двуредно разположение. Те са 10-20 мм дълги, кожести, лъскаво зелени, с две беззникави ивици по долна-

та повърхност.

Шишарките са овални, дълги 2-3 см, червеникаво-кафяви. Те узряват за една година, след което се разтварят и освобождават семената. Семената са дребни, снабдени с две тесни странични крилца. Като правило имат ниска кълняемост. След събиране през есента те може веднага да бъдат засети, за предпочитане в отопляема оранжерия. Ако няма възможност за есенен посев, може да се практикува пролетен - през февруари-март, в студен парник. Дотогава семената може без проблеми да се съхраняват в книжна торбичка в хладилник.

Семеначетата се пикират в отделни саксийки и се отглеждат поне 1 година в парник, със защита през зимата. През пролетта на втората им година може да се разсаждат на постоянно място. Разсадените фиданки се нуждаят през първите няколко години от защита през зимата.

Освен чрез семена Sequoia sempervirens се размножава лесно и чрез кореняване на стъблени резници. Залагането на резниците трябва да става от средата на август до средата на септември в хладен парник при редовно оросяване на листата. Друг начин на размножаване е чрез коренови и пълни издънки, каквито секвоята дава в изобилие.

Вечнозелената секвоя изисква богати и влажни почви, но понякога се примирява и с бедни и дренирани терени. Расте най-добре в защитени долини с хладен и влажен климат. Предпочита силикатни терени, но може да вирее и върху варовити почви. Понася частично засенчване в продължение на много години, докато е млада. Не понася ветровити участъци, особено ако вятърът е студен. Не понася също атмосферно замърсяване. Тя е бързорастящ вид. Култивира се широко в цяла Западна Европа. Във Великобритания на 20-годишна възраст достига 25 м височина. В Централна Европа страда от измръзване. Този вид е привързан към условията на мекия и влажен океански климат. Не понася суши, ниски температури и резки колебания на температурата. Живее до 2200 години.

У нас се култивира успешно във влажните и топли долини в Странджа и по речията на река Яденица край Белово.

Стефан ЙОРДАНОВ

Знаменити вегетарианци

СОКРАТ (ок. 469-339 г. пр.Хр.) - бележит древногръцки философ. Дава образец за един здравословен град, като при това определя за гражданите храна, която се състои от плодове, житни храни и зеленчуци. Отговаряйки на едномо, който мисли, че такава храна е съвсем проста, Сократ казва: „Струва ми се, че описаният град е истински и, така да се изразя, здравословен град. Но ако искаш да изнамерим и град, който страда от болести, нищо не ни спира да направим това. Изглежда, че някои хора не ще се задоволят с храната или начина на живеене, който описахме, и ще искат да имат в добавка много мебели и вещи, а също така и месо.“

По-нататък Сократ описва защо смята употребата на месо за начало на много нещастия за хората и цялото общество. Той смята, че войните и болестите са далечно, но действително последствие на месоядството. (От процалния диалог на Платон „Републиката“)

Ведическа кулинарна рецепта

АЛУ РАИТА (КАРТОФЕНА САЛАТА)

Тази салатата със заливка от сметана и кисело мляко е много популярна в Северна Индия. Освен това тя има и много привлекателен вид и е истинско украшение за всяка трапеза.

Продукти:
8 средни необелени картофа;
1-2 супени лъжици лимонов сок;
1 1/2 чаени лъжички сол;
3 супени лъжици кисело мляко;
4 супени лъжици сметана;
1 зелена люта чушка, ситно накълцана;
2 супени лъжици зехтин или олио;
1 чаена лъжичка синап;
2 чаени лъжички накълцани листа от мента или джоджен.

Сварете картофите в подсолена вода, докато омекнат. Обелете ги и ги нарежете на кубчета. Докато са още топли, прибавете към тях лимоновия сок, солта, киселото мляко, сметаната и лютата чушка. Запържете синапа в зехтина или олиото и го излейте върху картофите. Прибавете джоджена или ментата. Изстудете салатата и я поднесете гарнирана върху листа от маруля или зелена салатата.

ТИКВАТА - есенната царица на трапезата

Родината на тиквата е Африка. Известна е отпреди 7000 г. пр.Хр. Много индиански племена са я боготворели и са ѝ приписвали чудотворни свойства.

Тиквата притежава ценни диетични и вкусови качества. По хранителна стойност се изравнява с картофите. В зрелите плодове от най-добрите сортове се съдържат до 10 на сто захари и до 91 на сто вода.

От минералните соли преобладават калий, фосфор, калций, магнезий, желязо, мед, кобалт и натрий. Високо е и съдържанието на витамин С, каротин, В₁, В₂ и РР.

Тиквата е много подходяща храна при бъбречни и сърдечно-съдови заболявания, които са съпроводени с отоци (усилва диурезата).

Поради незначителната кiselинност и нежната целулоза тя е много полезна при заболявания на стомашно-чревния тракт и има леко слабително действие. Голямото количество пектин в тиквата оказва много благоприятно влияние при възпаление на дебелото черво, много полезна храна е и при атеросклероза.

Поради ниската калоричност тиквата се препоръчва и на хора с наднормено тегло и диабетици.

Според народната медицина тиквата се използва при заболявания на бъбреците, черния дроб и жлъчката. В продължение на 1-2 месеца всяка сутрин и вечер на гладно се изпива по 1 чаена чаша прясно изцеден сок от сурова тиква.

Маска за суха кожа с тиква и зехтин

Разбиваме 2 супени лъжици сварена тиква с 1 супена лъжица зехтин. Нанесената върху лицето и шията маска измиваме обилно след 20 минути с хладка вода.

НАЙ-ГОЛЯМАТА СИЛА

От стр. 1

- Каква беше ролята на вашия Учител в процеса на оздравяване?

- Той имаше най-главната роля. Показва ми моите грешки. Аз търсих помощ отвън, а Учителя ме убеди, че ако ти сам не си помогнеш, чуждата помощ ще бъде твърде незначителна.

- Разкажете ни повече за вашия Учител, откъде е, как се казва?

- Той е узбек. Името му е Сеид Мохамед Хасан. Бе висок човек - около два метра, със сини очи и тъмна кожа. Беше много праволинеен и груб. Говореше винаги това, което мислеше. В началото на 90-те години на XIX век баща му заминава като дипломат в Англия. Там моят наставник получава образованието си. След създаването на Съветския съюз той остава в Англия, защото е син на дипломат на вече несъществуваща държава. После взима английско поданство и отива да работи в Индия. Когато излиза в пенсия, заминава за Непал и остава там 25 години високо в планините като отшелник. На 95 години се върна в родината. Казваше, че като остарее, човек става сантиментален. Живя достатъчно дълго - 112 г. Имаше 18 синове. Седем месеца след като си отиде от този свят, се роди най-малкият му син, с разлика от 92 години от най-големия му брат.

- Как срещнахте Учителя си?

- Съвсем случайно. Веднъж автобусът, с който пътувах всеки ден, се счути близо до неговия дом. Той винаги минаваше по тази улица и аз знаех, че там живее такъв човек. Хората се редяха на дълги опашки пред дома му. Но аз минавах и отминавах. А този ден, като се повреди автобусът, просто реших да отида при него.

- На какво ви обучаваше Мохамед Хасан?

- Той не ме учеше на упражнение и медитация, а как трябва да се настрои, за да оздравее, и на какво да обръщам внимание. Показва ми какви грешки правя. Оказа се, че в най-добрия случай съм равнодушен към своето оздравяване. Исках да бъда здрав, но същевременно се съмнявах, че мога да оздравее. Казваше ми: „Сине, ти в определен момент си попаднал в такова положение, че твоите решения са останали в зоната на тайната наука.“ Питам се що за тайна наука е това. Оказа се, че става въпрос за неща, които са съвсем очевидни, но никой не ги вижда. В това е тайната. Човечеството е създадо науки за всичко. Има наука за растенията - ботаника, за животните - зоология, за душата - психология, за болестите на душата - психиатрия. Но най-главната наука човечеството така и не създаде. Това е науката за духа. Учителят ми каза: „Твоят дух е застанал срещу теб.“ Аз не го разбирах. Защото ми беше трудно да разбера какво е това дух. А духът е самият човек. Духът е самата основа. А тялото, душата, разумът дават сила на духа. Всичко може да ни даде сила, но самият дух е най-голямата сила.

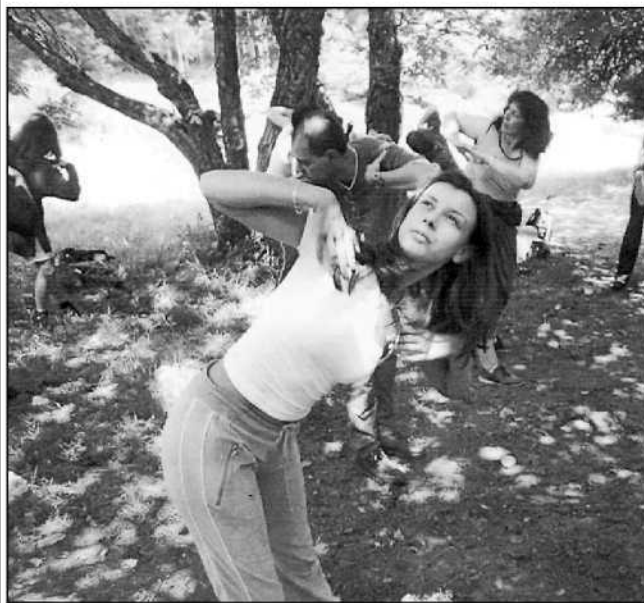
- Кой е най-големият урок, който ви е дал вашият Учител?

- Да виждам глупостта. Моят наставник казваше: „Сине, това, което искаш, ще го получиш, но когато го получиш, към него ще се прибавят и всички

награди. А наградите - това са страданията. Ти ще започнеш да виждаш злото. Ти ще започнеш да виждаш глупостта. Но за съжаление ти си длъжен да си затваряш очите, защото си безсилен, особено когато глупостта има сила.“

- Учителят ви принадлежеше ли към някаква религия?

- Той беше суфи (суфизъм -

религиозно течение на мистици и отшелници в исляма). Но сега аз не принадлежа към никаква религия. Защото всички суфи стават икumenисти (вярват в единството на религиите). Аз например съвсем еднакво се отнасям и към православни, и към католици, и към мюсюлмани, и към будисти, защото Бог е един.

- Как ви дойде наум да създадете своя оздравителна система - след вдъхновение, след обмисляне или тя е като следствие от преживяното?

- Стана случайно. Целенасочено не съм се стремил да създам оздравителна система. Това не влизаше в моите планове. Моят страст беше другаде - аз бях художник. Но когато срещнах един, втори, трети с проблеми със здравето, за които имах опит, аз ги съветвах, казвах им какво да правят и къде да отидат. Използвах различни подходи - някого убеждавах, друг притисках. Виждах, че хората стават все по-добре и по-добре. И вашият покорен слуга, без да мисли и даже без да иска, се оказа в това положение. А хронично болните хем ги уважавам и обичам, хем ги ненавиждам в същото време. Обичам ги за тяхното старание, за това, че искат да излязат от положението си. Ненавиждам ги за глупостта им. Например стоят насреща ми сто човека и казват: ти първо ни докажи, че можем да работим над себе си, че ще оздравеем. Те, болните и умиращите, показват пред теб високомерие, те се съпротивляват. И винаги е така. Това е един безкраен поток от едни и същи лица, едни и същи реплики - дотяга ти. Казвам им: момчета, цялата ваша болест се намира във вашия въпрос. Болният, попаднал в болницата, желае да подложи на изпит доктора. Затова на болния трябва да се даде възможност да разбере своето място. Аз трябва да ги изпитвам достойни ли са да са здрави, а не те - дали аз съм достоен за болните им тела. И ако не могат да се освободят от високомерието си, нямат място тук.

- Как могат да се форму-

лират накратко основните принципи на вашата система?

- Най-основният принцип е може ли човек да носи на гръб слон. Не. Защото този слон са неговите проблеми. Но ако разделим слона на части, можем да го пренесем където си искаме. Точно така и системата подхожда към проблемите. Проблемите на човека ние раз-

деляме на части, които са неразрешими. Това е основата на системата. Например да се приведеш в положително състояние. Да се научиш да уважаваш себе си. Да приведеш в ред опорно-двигателния апарат, после кръвоносните съдове, след това храносмилателния тракт... И когато се обърнем към мястото, където е била болестта, виждаме, че си е отишла.

- Вашата работа бъркат ли я с дейността на екстрасенсите?

- Разбира се. Но първо ние никого не лекуваме. Лекуват болниците и поликлиниките. Когато отидеш там, очакваш душата си на шията на лекаря и му казваш: прави с мен каквото исках, но само ме излекувай. Болниците и поликлиниките са отворени за всички. Но нашите врати са отворени само за силни хора. У които има силна воля, отговорност пред себе си

и много високо ниво на самосъзнание. Такъв човек не иска да бъде получател, потребител, а съзидател. Това е учебна система, тренировъчна система, като спорта в залата и на стадиона. Само че тук противниците ти са твоите слабости, твоите съмнения, твоите страхи, твоите болести. И ти си

длъжен да ги победиш. Да си по-силен. Като се бориш със своите болести и със своите комплекси, ти ставаш по-силен, по-мъдър. Винаги казвам: вие можете да не вярвате в системата. Но вие нямате право да не вярвате в себе си. Ето това искаме от тях. Да вярват в себе си, т.е. да бъдат силни.

- Във вашата система говорите за ново самопрограмиране на човека. Но новата програма все пак е програма. Не задържате ли тя допълнително ума?

- Думата програма са я измислили учениците ми. Винаги казвам едно и също: в живота каквото и да правим сигурно няма смисъл. Но хайде да живедем така безсмислено, че после за нищо да не съжаляваме. По-голяма част от болните са хронично болни. Те се намират в програма на разрушение. Те не вярват и чакат нещо по-лошо. Ние сме принудени да вкараме противоположното. А след оздравяването нека захвърлят и двете програми.

- Вие имате много добри резултати от работата с децата. Как смятате, че те трябва да се възпитават?

- Когато четете научни книги, написани за възпитанието на децата, има някои подводни камъни. В елитното руско списание „Женско здраве“ имаше рубрика „Съвети на психолога“. Психологът беше жена и тя съветваше как да се укрепва семейството, какви да бъдат отношенията със съпруга. Като прочетох публикациите, си казах, че ако някоя жена се вслуша в съветите, дадени в

помощници.

Аз нямам право да съветвам хората. Когато стана на 70-80 г. и децата ми са еталон за добро възпитание, само тогава ще имам право да говоря за възпитанието на децата. Харесва ми японската система, при която до 5 г. детето трябва да бъде цар в семейството, а всички останали - поданици. И всички поданици са длъжни да му се подчиняват. След 5 г. то става роб и служи на майка си и баща си с каквото може. Съветник става чак след 18 г.

- Вашата оздравителна система за деца същата ли е като за възрастни?

- Това, което е подходящо за възрастните, е съвсем непригодно за децата. Повече от 90 процента от усилията при занятията с възрастни са насочени към доказателства и утвърждаване, така че те да повярват в себе си. Децата не се нуждаят от това, те са открити. У тях отсъстват съмненията. Те идват на курсовете да си подобрят зрението. По време на занятията можеш да танцуваш с тях, да играеш и нито дума да не кажеш за зрението. И никакви упражнения да се не правят за зрението, а то им се подобрява. Децата се намират в света на възшебствата. Поискали са и не са им нужни упражнения. Няма нужда от доказателства и философстване.

- Какъв е според вас смисълът на човешкия живот?

- Имам точен отговор - най-верни са три отговора. Четвърти няма. Аз завеждах лаборатория по изучаване на клиничната

както става с рецидивистите. Не мога да приветствам това.

- Може ли човек да достигне до истината - така нареченото просветление?

- Това е смъртно опасно.

- Виждали ли сте просветен човек?

- Ако ви кажа виждал съм, ще излъжа, ако кажа не съм виждал - също ще излъжа.

- Кое е най-лошото в днешната европейска цивилизация?

- Най-лошото и най-смъртноносното в тази цивилизация е понятието цивилизация. Има един голям човекоядец, наречен цивилизован човек. Вашият покорен слуга се явява специалист по изчезването на нациите. През последните пет-шест години активно се занимавам и изучавам историята на изчезващите нации. Да кажем, че англичаните са по-цивилизовани от албанците, а пък те са по-цивилизовани от индусите, немците пък от китайците и т.н. Разбира се, според европейското мислене. А сред изчезващите нации на първо място са англичаните. На същото положение са немците. В близките години ще се превърнат в малки народи. И ще изчезнат от лицето на земята в геометрична прогресия. В Англия англичаните са само 28 процента. 40 процента от възрастните немци нямат семейство. Други 40 процента нямат деца. И въпреки че общият брой на гражданите се запазва, същите немци изчезват от лицето на земята. 30 процента от населението на Германия са вече турци. Руснаците всяка година намаляват с 2-3 милиона. Затова думата цивилизация в мен се

Е СИЛАТА НА ДУХА

тях, ще остане без мъж. Когато собственичката на списанието дойде при мен, й казах: струва ми се, че този ваш специалист се е разведнал нееднократно. Тя не знаеше. Помолих я да провери, защото написаното, когато си отрова. В името на укрепването на семейството се дават съвети как да го разрушите. Тя ми позвъни след няколко дни и ми каза, че въпросната специалистка се е развеждала четири пъти. Затова, ако искате да

смърт. Там се убедих, че смърт няма. Независимо от вероизповеданието и социалното положение в мига на смъртта хората сякаш си събличат дрехите. И академикът, и милиардерът, и бедният много си приличат, когато са голи. Същото бие за последен път и спира. Човекът оставя този скафандър, тази дреха. В нашата група правихме изследвания на около 5000 души. И на всеки бе зададен въпросът какъв е смисълът на неговия живот. Една група каза - да се познаят доброто, любовта. Друга група - да се направи избор между доброто и злото. Трета група обяви, че Земята е затвор, в който сме били вкарани. Ако погледнем от гледна точка на нашата галактика, Земята се намира в самия й край, както затворът е далече от центъра на града. Добрите хора по-бързо си отиват. Те по-рано умираат. Защото ги амнистират. Планетата си има своите дълголетници. Много от хората, които са извършили престъпления срещу човечеството, не знам защо, живеят много дълго. Удивителен феномен. Дясната ръка на Сталин - Молотов, умря около 90-годишен. Има още

такива случаи. Те просто дълго стоят в затвора. Най-добрите рано си отиват. Така че дълголетие не е чак такава награда. Земята е военизирана школа със затворнически характер.

- Вярвате ли в прераждането?

- Прераждането на душата е повторно попадане в затвора,

асоциира с крематориумите на Бухенвалд. Цивилизацията за мен е крематориум за човека. Европа за съжаление загива от собствената си цивилизация. Тя въведе понятието кариера. Обещи човека на атрибутите на разни ценности, които не са му нужни. Цивилизацията и дяволът за мен са едно и също понятие. Дяволът се появи във вид на цивилизацията. Има смъртоносна култура и това е европейската култура. Аз не съм китаец или индус, но мисля, че културата и бъдещето на Земята, колкото и да ми е неприятно, ще принадлежат на индусите и китайците. Значи тяхната култура трябва да изучаваме. Защото те се размножават. Защото природата е избрала тях. А моят народ е изчезнал от лицето на земята, въпреки че е създад академии, централно отопление и канализация, когато в Европа не е имало и един град. Сега е останало едно последно клонче. Говоря като представител на първата цивилизована нация, която е загинала от собствената си цивилизация. Виждам, че Европа постъпва по същия начин и затова в семейството ми не ми се иска да има европейска цивилизация. Европейците изчезват от лицето на земята.

- А какво е най-лошо за човешкото здраве?

- Европейският морал и европейската култура. Те са най-опасни за човешкото здраве.

- Защо често казвате за себе си „покорен ваш слуга“?

- Аз съм слуга. Не съм учител. Аз желая да служа. Желая да бъда полезен, затова съм слуга на нуждаещите се.

ПОНОСИМОСТ НА ЗЕЛЕНЧУЦИТЕ ЕДИН КЪМ ДРУГЪТЪМ ДРУГ

Известно е, че не можем безразборно да засаждаме зеленчуците в лехата. В подреждането им има правила, защото и растенията имат предпочитания към едни и непоносимост към други.

Как е правилно да се засаждат зеленчуците:

фасул до лук;
зеле до лук;
картофи до лук;
червено зеле до домати;
магданоз до салата;
червено цвекло до домати;
домати до грах; грах до фасул.

А когато пресаждате, прехвърляме в саксии или засаж-

даме резници, е добре да се съобразяваме и с фазите на Луната. Преместването на едно растение е най-сполучливо, когато се прави при нарастваща Луна. Растения, пресадени в този период или

прехвърлени в друга саксия, образуват бързо нови корени и растат чудесно. Тъкмо при старите растения и най-вече при стари дървета е важно да се внимава за момента на

пресаждането. „Старо дърво не се пресажда“, гласи една стара поговорка. Но това не е вярно, ако използвате момента на низходящата Луна, тогава и по-старото дърво или растение ще се прихване отново. Все пак трябва да се съобразяваме и със сезона: пресаждане се прави обикновено напролет или наесен.

При нарастваща Луна и резниците се прихващат бързо, избухват бързо и за кратко време образуват нови тънки корени. Но ако ги засаждате наесен, тогава е по-подходящо да изберете перода на намаляваща Луна.

НЕКА ЗАПОЧНЕМ ДА СИ ЗАДАВАМЕ ВЪПРОСИ

От стр. 1

Първата мащабна екологична катастрофа бе тази през двадесетте години на миналия век в САЩ, където в резултат на повсеместното унищожаване на горите и безконтролното разораване на прериите в Средния запад забушуваха прашни бури, принуждавайки по такъв начин десетки хиляди фермери да напуснат своите земи. Тогава за първи път се видя, че природата си отмъщава за нанесените рани и бумерангът на човешкото невежество се връща със страшна сила върху

тестения стремеж на хората към себеутвърждаване, системата подхранва културата към придобиване на материални богатства и финансови средства, защото според нея това е символът на успеха.

Културата изоставя своето призвание и духовните ценности деградира. Тя се състои от примитивни шоу програми и развлекателни зрелища, които насажда култ към посредствеността, парите, секса и всевъзможните пороци. Дори красотата на природата не се разглежда като сакрално начало, а като

то превъоръжаване не правят живота по-лесен и удобен. Нека надникнем в един съвременен офис и една търговска кантора от преди век. Принципно дейността не се е променила - и в двата случая се купуват и продават стоки. Днешният офис е наблъскан с комуникационна техника - компютри, скенери, факсове, високоскоростен интернет и пр. Всички те имат за цел да облекчат труда на работещите и да ги освободят от рутинната губеща време дейност. Но имат ли днешните служители повече свободно време от колегите си преди век? Каква е ползата от това, че една съвременна счетоводна програма за няколко минути върши работата, която до преди век се е вършила от няколко изчислители за седмица?

Защо и ние общуваме посредством технически средства? Нашият Творец е заложил възможности за приемане и предаване на информация директно от човек на човек независимо от разстоянията между тях. Ние не развиваме пробуждането на тези наши възможности, а развиваме технологичния сектор на ИТ. Независимо дали се касае за телефона на Бел с ръчката или за последното поколение мобилни апарати с гласово набиране, няма принципен, а само технологичен „прогрес“.

Системата се бои от подобно развитие, защото тогава цели сектори от световната икономика ще се сринат. По същия начин стоят и въпросите в енергетиката, селското стопанство и пр. Системата се плаши от пробудения човек, защото тя съществува благодарение на робската зависимост на хората от нея.

Александър АРГИРОВ,
София

самия човек.

Промените в съзнанието на хората обаче не могат да настъпят в свят, където пазарът определя всичко, а потреблението и консумацията са издигнати в култ. Днешните реклами пропагандират именно този начин на живот. На хората се внушава, че за да се считат за преуспели трябва да имат ново просторно жилище в престижен квартал, голяма и лъскава кола, мобилни телефони и битови уреди от последно поколение (което се сменя почти всяка година). Съвременният преуспял човек трябва да работи непременно в офис зад компютър. Спекулирайки с ес-

рекреационен ресурс. Целта на всички тези манипулации е една - мисленето на човека да бъде форматирано и програмирано за движение в маркирания от системата път. Неудобни въпроси не трябва да се задават.

Но колкото и усилия да полага, системата не може да спре изгрева на идващия ден. Пробуждането започва със задаване на въпроса за целесъобразността от притежаването на даден продукт, който се счита от другите за необходим. Така, задавайки си въпроса защо му е нужно това или онова, човек с удивление констатира, че може да живее и без много неща. Новите предмети и „техническо-

СИЛАТА НА КРИСТАЛИТЕ

Камъни - талисмани за деца

Планински кристал - предпазва от заболявания на белите дробове.

Коралът и изумрудът, носени на шията, пазят малчуганите от епилепсия и кожни болести.

Малахитът се използва срещу стрес и уплаха, които са в основата на повечето детски неразположения.

Хризолитът предпазва от заекване и лекува този недостатък в говора на децата.

Котешко око, носено на сребърна верижка, пази от дифтерия.

Златен пръстен, сложен на подходяща верижка на шията на детето и добре обезопасен, за да не бъде глътнат, се използва като профилактично средство срещу епилепсия, кошмари и страх от тъмното.

Из „Алманах за дома и семейството“, изд. „Аливиго“, 2005

ПОКАНА ЗА МЕЖДУНАРОДНА КОНФЕРЕНЦИЯ В РУСИЯ

Скъпи приятели и единомишленици! Към вас се обръщат организаторите на конференцията, която ще се проведе от 16 до 18 декември в град Киров, Русия - клуб „Чисти източници“, организационната група на жителите на еко-селища „Чисти източници“, „Березань“, „Въплъщение“. С това писмо бихме искали лично да поканим представителите на клубовете и организациите на нашите съмишленици, имащи опит в решаването на конкретните проблеми.

Започвайки строителството на родовете селища, ние се сблъскахме с редица въпроси, които досега решава индивидуално. Много от нас вече живеят в своите родови имения. Назряла е необходимостта от обмяна на практически опит в претворяването на нашите идеи в живота. Нашият опит, открития, идеи могат да се окажат изключително полезни за другите след нас.

Конференцията ще мине при следния ред:

Петък - пристигане и настаняване, запознаване, екскурзия по града. Представяне на нашия клуб и всички гостуващи клубове. Решихме запознаването да стане преди, а не по време на конференцията

Събота - от 10 ч. започва работната част. Предвиждаме кратки изказвания от трибуната - задачата на докладчиците е да заинтригуват слушателите, а същинската дискуссия ще се проведе в тематичните секции, които ще започнат своята работа веднага след докладите.

Основни теми на конференцията:
1. Селищна инфраструктура - пътища, комуникации, традиционна и алтернативна енергетика, връзката с града, организиране на общественото пространство, юридически особености при

покупката и оформянето на собствеността.

2. Организиране и изграждане на селището - традиционни и нетрадиционни строителни технологии, преработка на отпадъците, в т.ч. и пластмасите, архитектура и използване на златното сечение в строителството, водоснабдяване, практически опит от именията.

3. финансова самостоятелност - подхващане на собствен „бизнес“, народни занаяти (от занаят към изкуство), използване на народните традиции в облеклото (модно дефиле), национални кукли.

4. Възраждане на земята - творческо земеделие, ландшафтно проектиране, взаимодействие между растенията, ведруско пчеларство.

5. Развитие на човека - лечебни рисунки (арттерапия на А. Тюрин), духовно акушерство, билкова аптека, руски народни празници, образование, лагер „Лъч“, „Център за възраждане на земята и човека“.

6. Изложба-базар, учебна секция по занаяти, кръгла маса.

7. Намери си половинката. На тази конференция подемаме тази нова инициатива за всеки, който иска да намери своя партньор в живота.

Таксата за участие е 200 рубли за три дни (1\$ = 28 рубли), хотел от 250 рубли (желаещите да се разположат в залата на конференцията заплащат 50 рубли).

Адрес на провеждане на конференцията: гр. Киров, ДК „Космос“, ул. Пугачева 18.

С уважение и надежда за среща - организаторите на конференцията:
8332 78 78 87 Роман Пантелеев
49 49 17 Светлана Пантелева
Океана Власова
Валентина Обухова

ДЕКОРАТИВЕН РАЗСАДНИК „ЗЕЛЕНА ПРОЛЕТ“

Предлага разнообразна декоративна растителност за озеленяване на градини и дворове:

- листопадни и вечнозелени дървета и храсти;
- градински многогодишни цветя;
- растителност за водни площи;
- декоративни треви;
- увивни и катерливи растения.

с. Негован, общ. София (срещу кариерата)
тел. 0888 930 228; 02/9 96 2211 (вечер)
e-mail: greenspring@dir.bg

бул. Патриарх Евтимий 10
работно време:
ОТ 11.00 до 24.00 Часо
e-mail: home@vegihome.com
www.vegihome.com

СКЪПИ ЧИТАТЕЛИ,

Нашата амбиция е този вестник да се превърне във ваш вестник. Вие фактически да го списвате. Искаме страницата „Съмишленици“ да заеме по-голяма част от вестника.

Благодарим ви предварително. Няма да откажем, ако ни помогнете и финансово.

Пишете ни. Споделете с нас мнението си за вестника. Дайте своите препоръки към нас.

От редакционния колектив

Вестник „Родово имение“ се издава с любезното съдействие на Еко-сдружение „ЖИВ ДОМ“

Форум
www.viavita.net/jivdom

Главен редактор
Атанас Панчев
Зам. главен редактор
Мария Стаева

Редакционен колектив:
Константин Стамболиев
Сергей Инджов
Пламен Петев
Красимир Нотев
Стефан Йорданов
Рени Радева

Адрес на редакцията:
1172 - София
кв. „Дианабад“
ул. „Никола Габровски“ № 1
Хотел „Диана 1“
ет. 6, ап. 62
тел.: 02/962-16-85
962-16-86
факс: 962-16-87
e-mail: rodimienie@yahoo.com

Банкова сметка на
„Издателска Къща
Новата Цивилизация“
ЕООД - София
НВБ банка
„Биохим“ - АД,
централно
управление - София
С/ка1031647309
Код 66096608

Отдел разпространение:
0888/693359
Каталоген № 618